

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **BC LOGIA a.s.**, se sídlem Brno, Baarovo nábř. 38, IČO: 64506410, zastoupený Mgr. Hanou Krutilovou, advokátkou, AK se sídlem Brno, Cihlářská 19, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, **o peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu,**

takto:

- I. Konstatuje se, že postupem Policie České republiky ve věci č. j. [REDAKCE] došlo k porušení práva žalobce na projednání a rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě.
- II. Zamítá se žaloba, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 50.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 27.2.2016 do zaplacení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 10.200,- Kč k rukám Mgr. Hany Krutilové, advokátky, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 12.4.2016 na žalované domáhá peněžitého zadostiučinění s tím, že dne 1.9.2011 podal žalobce na Městské

státní zastupitelství v Brně trestní oznámení pro podezření ze spáchání některého z trestných činů dle zvláštní části trestního zákoníku, a to trestných činů proti předpisům o nekalé soutěži, ochranných známkách, chráněných vzorech a vynálezech a proti autorskému právu proti právům souvisejícím s právem autorským a proti právům k databázi, kdy uvedeného jednání se měl dopustit neznámý pachatel tím, že mimo jiné neoprávněně zasáhl do počítačového programu WIN-X, a to do noční rutiny – jobu PlantourTransfer.sql, který byl na základě smlouvy poskytnut žalobcem, kterému náleží výkon majetkových práv k tomuto programu dle autorského zákona společnosti Marius Pedersen a.s.. Přípisem ze dne 8.9.2011 č. j. [REDAKCE] bylo žalobci oznámeno, že věc byla postoupena k prověření na Policii ČR, Krajské ředitelství Policie Jihomoravského kraje, Územní odbor SKPV, Cejl 4/6, Brno. Přípisem ze dne 22.9.2011 bylo oznámeno, že věc byla postoupena na jinou součást Policie České republiky – Územní odbor SKPV HK, Mrštíkova 541, Hradec Králové. Následně ovšem až po více než 6 měsících žalobce obdržel od Policie vyrozumění ze dne 8.6.2012, ve kterém bylo sděleno, že nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a odůvodňující zahájení úkonu trestního řízení. Proti tomuto rozhodnutí Policejního orgánu podal žalobce podáním ze dne 21.6.2012 k Okresnímu státnímu zastupitelství v Hradci Králové stížnost se současnou žádostí o přezkoumání zachování zákonnosti v postupu Policie ČR, v rámci výkonu dozoru, a tuto pak ještě doplnila podáním ze dne 11.7.2012 reagující na skutečnost, že policejní orgán v rozporu se zákonem neumožnil žalobci nahlédnout do spisového materiálu. Na obě tato podání reagovalo příslušné státní zastupitelství oznámením výsledku přezkoumání postupu policejního orgánu ze dne 21.7.2012, kdy státní zástupce po prostudování spisového materiálu přisvědčil žalobci vznášeným námitkám o nesprávném postupu policejního orgánu, a to jak ve vztahu k závěrům policejního orgánu týkajících se samotného skutku, tak v otázce procesní, tj. zamítnutí žádosti o nahlédnutí do spisového materiálu, kdy jednoznačně shledal na straně policejního orgánu pochybení. Státní zastupitelství současně sdělilo, že udělilo policejnímu orgánu závazný pokyn k dalšímu šetření, zejména k doplnění výsledku poškozeného a zkoumáním odborné otázky v souvislosti s klonováním části počítačového programu WIN – X za současného pokynu, aby bylo žalobci umožněno nahlédnutí do spisového materiálu. Již z tohoto podání ze dne 21.7.2012 je zřejmý jasný pokyn státního zástupce policejnímu orgánu, že je nutno takto velmi odbornou záležitost odpovídajícím způsobem zkoumat, minimálně odbornou konzultací či vypracováním odborného stanoviska. Policie České republiky svým usnesením ze dne 27.2.2013 věc následně odložila s odůvodněním, že ve věci nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak. Odůvodněno bylo toto rozhodnutí zejména tím, že šetřením policejního orgánu bylo zjištěno, že v rámci systému WIN-X skutečně došlo ze strany pověřených pracovníků společnosti Marius Pedersen a.s. k rozšiřování jobů dle jejich vyjádření však takovým způsobem, že samotné rozšiřování se týkalo toho, že standardní job byl za použití standardního programovacího kódu rozšířen načítáním dat společnosti Marius Pedersen a.s. pro přenos do dalšího zpracování, a to do systému ISDL, ale tím nebylo dle jejich vyjádření zasahováno do autorských práv aplikace WIN-X pouze byla rozšiřována funkcionality jobu, který byl pro společnost Marius Pedersen vytvořen na základě objednávky bez zásahu do jakékoliv licence zakoupené od společnosti BC LOGIA a.s. na produkt WIN-X. Na základě tohoto vyjádření jakož i dalších konstatování vyplývajících z podání vysvětlení zástupce společnosti Marius Pedersen pana Ing. Tomáše Masáka dospěl policejní orgán k závěru, že oznamovatel i zástupce společnosti Marius Pedersen a.s. mají rozdílná

stanoviska ohledně práce s jobem, rozdílný pohled na případný zásah do práv duševnímu vlastnictví výrobce počítačového programu WIN-X, což nasvědčuje tomu, že se v předmětné věci jedná přednostně o obchodněprávní spor a jako takový by měl být řešen v civilním řízení. Do tohoto usnesení si žalobce podal v zákonné lhůtě stížnost, která byla odůvodněna zejména tím, že závěr policejního orgánu je minimálně předčasný, neboť ve věci je nutné vypracovat minimálně odborné posouzení nezávislým znalcem z oboru, neboť problematika autorských práv a počítačových programů je velmi složitá, specifická a posouzení toho, zda-li došlo k zásahu do programu WIN-X vyžaduje odborné stanovisko znalce, nelze k takovému závěru dospět pouze na základě hodnocení této otázky policejním orgánem. Takto bylo policejním orgánem v únoru 2013 rozhodnuto, přestože již z oznámení Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 21.7.2012 vyplývá, jaký pokyn policejní orgán v rámci výkonu dozoru od nařízeného věcně a místně příslušeného státního zastupitelství obdržel a jaké kroky tedy bylo třeba učinit. Na základě žalobcem podané stížnosti státní zástupce Okresního státního zastupitelství Hradec Králové svým rozhodnutím ze dne 17.5.2013 napadené usnesení policejního orgánu zrušil, věc policejnímu orgánu vrátil a uložil mu, aby o věci znovu jednal a rozhodl se závazným pokynem, že je nutné ve věci vyžádat zpracování znaleckého posudku či alespoň odborného vyjádření z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika se zaměřením na software. Na základě tohoto závazného pokynu policejní orgán teprve v roce 2013 oslovil znalce z příslušného oboru, zadal mu vypracování odborného vyjádření a dne 6.9.2013 bylo toto odborné vyjádření soudním znalcem z oboru kybernetika a ekonomika pro odvětví ceny a odhady výpočetní techniky panem Ing. Jiřím Veselým zpracováno. Zpracování tohoto odborného vyjádření s ohledem na jeho závěry si pochopitelně vyžádalo nutnost provedení dalších úkonů zejména doplňujících výsledků a doložení listin. Zástupcem společnosti Marius Pedersen panem Ing. T. [redacted] M. [redacted] byl vydán ke zkoumání elektronický soubor, tzv. job vytvořený spor společnost Marius Pedersen a.s. osobami pracujícími pro společnost Unicorn Systems E s.r.o., což pochopitelně vyvolalo nutnost dne 21.1.2014 policejním orgánem vyžádat vypracování doplnění tohoto odborného vyjádření znalcem. Policie České republiky usnesením ze dne 30.9.2014 pak věc opětovně odložila s odůvodněním, že se nepodařilo zjistit konkrétní osobu, která provedla neoprávněné rozšíření noční rutiny jobu PlantourTransfer.sql na PlantourTransfer Extended.sql, PlantourTransfer Extended2.sql, PlantourTransfer Extended 20110422.sql a PlantourTransfer Extended20110608.sql, tedy se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání se současným konstatováním, že pominuly důvody odložení, trestní stíhání se zahájí. Zároveň policejní orgán sdělil, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že došlo k zásahu do autorských práv vytvořením noční rutiny jobu PlantourTransfer, a to zaměstnanci společnosti Unicorn E s.r.o., kdy toto řízení bylo vyloučeno do samostatného řízení pod sp. zn. [redacted], kde mělo být nadále šetřeno. Stížnost proti odložení věci na Okresní státní zastupitelství Hradec Králové byla zamítnuta usnesením Okresního státního zastupitelství Hradec Králové ze dne 28.11.2014. Nakonec Policie České republiky usnesením ze dne 28.1.2015 v samostatném řízení věc odložila, neboť trestní stíhání je promlčeno. Z obsahu předmětného usnesení je zřejmé, že policejní orgán dospěl k závěru, že jmenované osoby neoprávněně nikoli nepatrně zasáhly do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, způsobily tím škodu nejméně ve výši 61.488,- Kč, avšak jejich trestní stíhání je nepřípustné, neboť je již promlčeno. Stížnost žalobkyně podaná u Okresního státního zastupitelství byla zamítnuta a tím bylo řízení ukončeno.

Z výše uvedených skutečností je zjevné, že z důvodu nesprávného úředního postupu Policie České republiky došlo k průtahům v řízení, které by jinak s ohledem na charakter věci trvalo mnohem kratší dobu a jeho výsledkem by pak nebylo a nemohlo být konstatování, že byli zjištěni pachatelé, kteří se dopustili zásahu do autorských práv ve smyslu dotčených ustanovení zvláštní části trestního zákoníku, avšak jejich trestní stíhání je nepřípustné, neboť je již promlčeno. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu trestní oznámení bylo podáno již v září 2011 a ačkoliv žalobce poskytl veškerou potřebnou součinnost, stěžejní důkazy byly policejním orgánem zjištěny až v roce 2013, a to z podnětu podání a stížnosti žalobce. Na základě stížnosti podané žalobcem do usnesení policejního orgánu ze dne 27.2.2013 státní zástupce okresního státního zastupitelství svým rozhodnutím ze dne 17.5.2013 udělil policejnímu orgánu závazný pokyn vyžádat zpracování znaleckého posudku, či alespoň odborného vyjádření z oboru kybernetika, který byl od počátku pro řízení stěžejní a který bylo možno zajistit již na počátku šetření. Z obsahu tohoto odborného vyjádření z oboru kybernetika vyplynul nepochybný závěr, že modifikace počítačového programu, který splňuje veškeré charakteristiky autorského díla a je jednoznačně počítačovým programem, bylo porušeno autorské právo. Tento závěr vyvolal pochopitelně nutnost dalšího šetření představující zejména doplňující výslechy již vyslechnutých svědků, výslech nových svědků doplňující výslech poškozeného, zajištění dalších důkazů, mimo jiné zajištění doplnění odborného vyjádření znalce. Tyto stěžejní úkony byly policejním orgánem prováděny až v závěru roku 2013 a v průběhu roku 2014. Dalším stěžejním důkazem, jenž měl být proveden, je podle názoru žalobce zajištění výpočetní techniky společnosti Marius Pedersen, příp. jiných osob, samozřejmě v nezbytném rozsahu. K takto vznesené námitce se dozorující státní zástupce vyjádřil tak, že předmětná věc má do značné míry soukromoprávní základ a policejní orgán musel nejprve řešit jako předběžnou otázku, zda předmětný job je vůbec autorským dílem s tím, že za tímto účelem byl ve věci přibrán znalec Ing. Jiří Veselý. Tato předběžná otázka však byla vyřešena s delším časovým odstupem od zahájení trestního řízení. Proto provedení prohlídky nebytových prostor a zajištění předmětných počítačů následně nepřicházelo v úvahu pro neúčelnost. K tomuto odůvodnění může žalobce jen poznamenat, že uváděný časový odstup byl nepřiměřeně dlouhý a zejména nedůvodný. I kdyby byl akceptován závěr státního zástupce o tom, že bylo nutné nejprve vyřešit předběžnou otázku a pak teprve činit další úkony, pak tím spíše bylo na místě nechat provést odborné vyjádření znalce hned na počátku. Měl to být jeden z prvních úkonů v dané věci, na který by pak pochopitelně navazovaly úkony další. Žalobce se se svou žádostí o poskytnutí peněžitého zadostiučinění obrátil na žalovanou, ke dni podání žaloby žalovaná své stanovisko k žádosti žalobce nesdělila. Vznesením nároku na náhradu nemajetkové újmy se žalobce domáhá kompenzace stavu nejistoty, do něhož byl v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden, v tomto stavu nejistoty udržován. Žalobce se obrátil na policejní orgán s podezřením, že dochází k zásahu do autorských práv žalobce ve velkém rozsahu a důvodně očekával, že policejní orgán učiní efektivně a rychle všechny kroky směřující k tomu, aby toto podezření prošetřil, zajistil odpovídající důkazy a v neposlední řadě pak využil všech prostředků směřujících v zabránění delšího trvání takové zásahu do autorského práva, kdy policejní orgán je v daném případě jediným orgánem, jež takové efektivní prostředky má a proto žalobci nezbyvalo, než spoléhat na to, že je tu zákonem chráněný zájem na ochraně literární umělecké a vědecké tvůrčí činnosti, jejich výsledku a požitku z nich plynoucích v podobě mimo jiné autorského díla, kterým předmětný job dle vyjádření znalce je.

Průtahy v řízení, které v konečném důsledku vedly k nemožnosti stíhat pachatele, způsobily žalobci morální újmu, neboť toto řízení bylo pro svoji nepřiměřenou délku neúčelné. Věc byla složitá, co se týče posouzení, zda-li došlo k zásahu do autorských práv či nikoli, vyhodnocení rozsahu takového zásahu. Nicméně toto posouzení byla otázka právě znaleckého posudku. Zpracování znaleckého posudku či minimálně odborného vyjádření mohlo a mělo být vyžádáno hned na počátku šetření policejním orgánem, nikoliv až dva roky po podání trestního oznámení. V žádné jiné skutečnosti nelze shledat složitost věci, která by odůvodňovala takovou délku řízení. Žalobce poskytoval po celou dobu trvání řízení maximální součinnost a naopak to byl žalobce, díky jehož opravným prostředkům naopak byly v řízení činěny úkony, jež si věc vyžadovala. Postup orgánů veřejné moci během řízení je patrný z obsahu spisu a bude na hodnocení soudu, zda-li tento postup je přijatelný a odůvodnitelný. Žalobce byl poškozen zjištěným zásahem do autorských práv a má ústavně zaručené právo na ochranu svých práv a to jak v řízení civilním, tak v řízení trestním. Má právo na to, aby řízení, v rámci kterého je tento zásah do autorských práv prověřován, bylo vedeno přiměřenou dobu, aby řízení probíhalo v souladu se zákonem, dotčené orgány veřejné moci postupovaly správně, aby ten, kdo se dopustil zásahu do autorského práva ke škodě poškozeného, byl postaven před soud, nesl zákonem předvídané následky, které mají přispět k ochraně nejen žalobce, ale i společnosti. Do tohoto práva žalobce bylo zasaženo a pouhé konstatování, že k takovému zásahu došlo, by bylo nepostačující. Proto se žalobce domáhá přiznání zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby a argumentovala, že podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR neexistuje žádná abstraktně stanovitelná lhůta, kterou by bylo možno obecně považovat za přiměřenou. Otázky přiměřenosti délky řízení je nutno vždy zkoumat ve světle konkrétních okolností daného případu a pouze průtahy přičitatelné státu mohou vést ke konstatování překročení přiměřené lhůty. Tzn., že stát je možno činit odpovědným pouze za ty průtahy, které by byly způsobeny liknavým postupem státních orgánů. Nelze učinit obecný závěr o tom, že řízení trvajícím určitou dobu představuje porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě. Doba, po kterou řízení trvá, je totiž sama o sobě jen jedním z faktorů, které jsou pro závěr o přiměřenosti délky řízení určující. Teprve posouzení délky konkrétního řízení z hlediska kritérií uvedených v ustanovení § 31a odst. 3 zákona umožňuje vyřešit otázku, zda v konkrétní věci bylo či nebylo porušeno právo na projednání v přiměřené lhůtě, zda tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu či nikoli. Celková délka prověřování trestního oznámení činí 3 roky a 7 měsíců. Z trestního oznámení podaného žalobcem dne 1.9.2011 bylo jednání určitých osob vyloučeno k samostatnému prověřování a věci byla přidělena nová sp. zn., přičemž ve zbytku bylo o podaném trestním oznámení rozhodnuto v roce 2014. Obě věci skončily odložením, přičemž stížnosti podané žalobcem byly posouzeny jako nedůvodné a byly zamítnuty. Jednalo se právně i skutkově o velmi složitou věc se soukromoprávním prvkem z oblasti autorského práva. Policejní orgán při šetření a prověřování postupoval objektivně s respektováním práv všech zúčastněných osob. Význam řízení pro žalobce nelze hodnotit jako vyšší, navíc se žalobce mohl svého nároku domáhat také občanskoprávní cestou. Lze tedy konstatovat, že v řízení nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Královéhradeckého kraje. Žalovaná dále vznesl námitku promlčení ve smyslu ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., neboť žalovanou bylo zjištěno, že předmětné řízení bylo skončeno dne 7.4.2015, kdy bylo žalobci

doručeno rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 2.4.2015. Nárok na náhradu nemajetkové újmy byl u žalované uplatněn 26.8.2015 a dne 9.5.2016 žalovaná vydala ve věci stanovisko. Žaloba byla u Obvodního osudu pro Prahu 2 podána až dne 12.4.2016.

Soud ve věci rozhodl, aniž by nařizoval jednání podle ustanovení § 115a o.s.ř., neboť oba účastníci s takovým postupem soudu vyjádřili výslovně souhlas.

Na základě listinných důkazů předložených účastníky, jakož i ze spisového materiálu, který si soud vyžádal, má soud za prokázáno, že žalobce doručil dne 1.9.2011 Městskému státnímu zastupitelství v Brně trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestných činů podle zvláštní části trestního zákona, Městské státní zastupitelství v Praze postoupilo trestní oznámení žalobce dne 16.9.2011 Policii České republiky, Městskému ředitelství Policie Brno, Městské ředitelství Policie Brno postoupilo trestní oznámení žalobce dne 7.10.2011 Krajskému ředitelství Policie Královéhradeckého kraje, Územní odbor Hradec Králové, dne 19. ledna 2012 Policie České republiky vyhotovila úřední záznam s tím, že dne 18.1.2012 bylo osobně v sídle společnosti Marius Pedersen a.s. v Hradci Králové hovořeno s finančním ředitelem společnosti panem Ing. M. P. dne 25. ledna 2012 vyhotovila Policie ČR úřední záznam o podaném vysvětlení Ing. M. P. dne 10.5.2012 byla Policii České republiky doručena odpověď společnosti Unicorn System a.s. na žádost policie ze dne 6.4.2012, dne 5.6.2012 byla Policii České republiky doručena odpověď společnosti Unicorn Systems E s.r.o. na žádost policie ze dne 15.5.2012, vyrozuměním ze dne 8. června 2012 Policie České republiky sdělila žalobci, že šetřením se nepodařilo zjistit naplnění skutkové podstaty jakéhokoliv trestného činu v předmětné věci s tím, že v předmětné věci je spatřován civilně právní spor, přičemž intenzita popisovaného zásahu do práv duševního vlastnictví i po provedeném šetření policejního orgánu není v intencích trestně právního postihu, záznamem ze dne 31. července 2012 byly Policií České republiky zahájeny úkony trestního řízení, neboť na podkladě oznámení je dostatečně odůvodněn závěr, že v době od 25.11.2009 do 21.3.2011 mohl být neznámým pachatelem spáchán na neurčeném místě přečin podle ustanovení § 270 trestního zákoníku, příp. trestný čin podle § 152 trestního zákona účinného do 31.12.2009, dne 26. září 2012 byl Policií České republiky vyhotoven úřední záznam o podaném vysvětlení Ing. P. H. dne 26. září 2012 byl Policií České republiky vyhotoven úřední záznam o podaném vysvětlení I. V. dne 15. listopadu 2012 byl Policií České republiky vyhotoven úřední záznam o podaném vysvětlení Ing. T. M. usnesením ze dne 27.2.2013 Policie České republiky odložila věc trestního oznámení žalobce, neboť ve věci nejde o podezření z přečinu a není namístě věc vyřídit jinak, Okresní státní zastupitelství usnesením ze dne 17.5.2013 zrušilo usnesení policejního orgánu ze dne 27.2.2013 a policejnímu orgánu uložilo, aby o věci znovu jednal a rozhodl, neboť státní zástupce dospěl k závěru, že ve věci doposud nebyl zjištěn skutkový stav v takovém rozsahu, aby zde nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu, které by umožňovaly přijmout bez dalšího rozhodnutí podle § 159a odst. 1 trestního řádu o odložení věci, protože se ve věci nejedná o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak, státní zástupce uložil policejnímu orgánu, aby si vyžádal znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika se zaměřením na software, příp. odborné vyjádření z uvedeného oboru a to k otázce vzniku a vůbec charakteru tzv. jobů, příp. i jejich hodnotě, dále k posouzení

toho, o jaký se jedná zásah do daného programu či jeho části, zda předmětný job je originálním řešením, či zda se jedná o standardní řešení, k němuž je oprávněný držitel licence oprávněn či nikoli, s tím, že teprve po zodpovězení těchto základních, avšak vysoce odborných otázek bude možné učinit případný právní závěr o oprávněnosti či neoprávněnosti zásahu do části předmětného softwaru, resp. jeho části, teprve poté se policejní orgán bude moci zabývat případným naplněním dalších znaků předmětné skutkové podstaty, na základě žádosti o podání odborného vyjádření ze dne 31.7.2013 podal Ing. Jiří Veselý odborné vyjádření z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, a to dne 6. září 2013, dne 30. října 2013 vyhotovila Policie České republiky úřední záznam o podaném vysvětlení J. M. dne 3. prosince 2013 podal vysvětlení J. K. dne 3. prosince 2013 byl proveden výslech P. M. z úředního záznamu ze dne 17. října 2013 vyplývá, že uvedeného dne bylo telefonicky hovořeno s Ing. P. H. programátorem společnosti BC LOGIA a.s., jmenovaným bylo sděleno, že modifikace jejich jobu se jim podařilo elektronicky zajistit, uvedené bylo policii předloženo spolu s výpovědí Ing. P. H. dne 17. prosince 2013 byl Policií České republiky sepsán protokol o vydání věci, na základě které Ing. T. M. byl vyzván k vydání elektronického souboru tzv. jobu sloužícího k nočním rutinním převodům dat vytvořeného osobami pracujícími pro společnost Unicorn Systems E s.r.o. jako věci důležité pro trestní řízení, na základě žádosti o podání doplňku k odbornému vyjádření ze dne 21. ledna 2014 podal Ing. J. V. odborné vyjádření dne 27. března 2014, dne 19. května 2014 byl vyslechnut Ing. P. H. dne 23. června 2014 byl proveden výslech Ing. T. M. z úředního záznamu ze dne 30. září 2014 vyplývá, že provedeným šetřením se nepodařilo prokázat konkrétní osobě spáchání přečinu a věc byla podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena, provedeným šetřením však bylo zjištěno, že došlo k vytvoření noční rutiny jobu PlantourTransfer - Extended.sql zaměstnanci pracujícími pro společnost Unicorn E s.r.o., proto bylo jednání uvedených osob s odkazem na § 23 odst. 1 trestního řádu dne 30.9.2014 vyloučeno pod samostatné č. j., usnesením ze dne 30. září 2014 Policie České republiky odložila trestní věc podezření ze spáchání přečinu porušení autorských práv, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit neznámý pachatel, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání podle § 160 trestního řádu, usnesením ze dne 28. listopadu 2014 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové zamítl stížnost žalobce proti usnesení Policie České republiky ze dne 30.9.2014, usnesením ze dne 28.1.2015 policejní orgán odložil trestní věc podezření ze spáchání přečinu porušení autorských práv, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, kterého se měli dopustit J. K. a P. M., a to z důvodu promlčení trestního stíhání, státní zástupce Okresního státního zastupitelství usnesením ze dne 2.4.2015 zamítl stížnost žalobce jako nedůvodnou, usnesení o zamítnutí stížnosti bylo žalobci doručeno 13.4.2015, žalobce uplatnil u žalované nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

Výše uvedené skutečnosti soud zjistil ze spisového materiálu Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Královéhradeckého kraje, územní odbor oddělení hospodářské kriminality č. j. [redacted], dále z nesporných skutkových tvrzení účastníků stran, rozhodnutí Policie České republiky ze dne 28.1.2015 ve věci č. j. [redacted] a dále stran rozhodnutí

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 2.4.2015, dále z detailu datové zprávy 268999441 o doručení usnesení o zamítnutí stížnosti z 2.4.2015, žádosti o přiměřené zadostiučinění ze dne 25. srpna 2015 a stanoviska žalované ze dne 9.5.2016.

Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

Žalobce podal dne 1.9.2011 u Městského státního zastupitelství v Brně trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestných činů podle zvláštní části trestního zákona, trestní oznámení bylo postoupeno Krajskému ředitelství Policie Královéhradeckého kraje, usnesením ze dne 27.2.2013 Policie České republiky odložila věc, neboť nejde o podezření z přečinu a není namístě věc vyřídit jinak, usnesením ze dne 17.5.2013 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové zrušil rozhodnutí policie ze dne 27.2.2013 a policejnímu orgánu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl s tím, že ve věci je zapotřebí vyžádat si zpracování znaleckého posudku či odborného vyjádření, odborné vyjádření bylo ve věci zpracováno Ing. Jiřím Veselým dne 6. září 2013, po vyžádání doplňku k odbornému vyjádření a výsledku osob Policie České republiky usnesením ze dne 30. září 2014 věc odložila s tím, že zároveň s ohledem na to, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že došlo k vytvoření noční rutiny jobu zaměstnanci pracujícími pro společnost Unicorn E s.r.o. bylo jednání uvedených osob vyloučeno pod samostatné č. j., usnesením ze dne 28. listopadu 2014 státní zástupce Okresního státního zastupitelství zamítl stížnost žalobce proti usnesení Policie České republiky ze dne 30.9.2014 o odložení věci, usnesením ze dne 28.1.2015 vydal policejní orgán usnesení, kterým odložil trestní věc podezření ze spáchání přečinu porušení autorských práv, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, kterého se měli dopustit J. K. a P. M. státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové usnesením ze dne 2.4.2015 zamítl stížnost žalobce proti uvedenému usnesení, usnesení státního zástupce ze dne 2.4.2015 bylo žalobci doručeno 13.4.2015, žalobce uplatnil u žalované nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda,

poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za šest měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí anebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.

Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci a s poukazem na citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, že v posuzovaném řízení vedeném u Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Královéhradeckého kraje, oddělení hospodářské, došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 82/1998 Sb., neboť s ohledem na okolnosti případu nelze délku řízení posuzovat jako přiměřenou. V řízení byl prokázán a mezi účastníky nebyl sporný průběh řízení, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení žalobce podaného původně u Městského státního zastupitelství v Brně a posléze postoupeného Policii České republiky, Krajskému ředitelství Policie Královéhradeckého kraje. Předmětné řízení tedy bylo zahájeno na základě trestního oznámení podaného žalobcem dne 1.9.2011 a skončeno na základě usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 2.4.2015, které bylo žalobci doručeno dne 13.4.2015. V této souvislosti soud uvádí, že námitka promlčení vznesená žalovanou není důvodná, neboť usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 2.4.2015 bylo žalobci doručeno až dne 13.4.2015, nikoli dne 7.4.2015, kdy bylo pouze dodáno do datové schránky žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce se ve stanovené lhůtě do datové schránky přihlásil, je třeba vycházet z doručení písemnosti dnem 13.4.2015 a nelze případně dovozovat doručení předmětné písemnosti fikcí. Vzhledem k tomu, že žalobce uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy u soudu dne 12.4.2015, učinil tak ve smyslu § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. před uplynutím zákonné šestiměsíční promlčecí doby, jejíž běh byl přerušen ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. po dobu předběžného projednávání žádosti žalovanou, tedy v daném případě po dobu 6 měsíců, neboť žalovaná nárok žalobce projednala až po uplynutí zákonné a z hlediska stavění běhu promlčecí doby maximální šestiměsíční lhůty. Soud se proto dále zabýval požadavkem žalobce na odškodnění nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout v důsledku nepřiměřené délky předmětného řízení. Soud má za to, že délka posuzovaného řízení je s ohledem na postup orgánů veřejné moci, tedy příslušného policejního orgánu nepřiměřená, neboť ačkoliv řízení o podaném trestním oznámení bylo zahájeno v září 2011, policejní orgán rozhodl až dne 27.2.2013 o odložení věci, aniž by před tím činil takové úkony, které by bylo možno hodnotit jako koncentrované tak, aby věc byla projednána a rozhodnuta v přiměřené lhůtě. Nelze totiž přehlédnout, že policejní orgán ačkoliv měl vyhodnotit, zda došlo k zásahu do autorských práv ve smyslu ustanovení § 270 odst. 1 trestního

zákoníku, tj. měl vyhodnotit odbornou otázku, obešel se bez znaleckého posudku či odborného vyjádření, což mu bylo vytknuto právě státním zástupcem, který ke stížnosti žalobce zrušil uvedené rozhodnutí a policejnímu orgánu uložil věci se zabývat zejména z pohledu znalce či osoby způsobilé podat odborné vyjádření. Na místo uvedeného postupu policejní orgán v období od září 2011, kdy bylo podáno žalobcem trestní oznámení, do svého rozhodnutí o odložení věci dne 27.2.2013 provedl pouze dne 26. září 2012 výslech poškozeného (I. V. a Ing. H. a dne 15. listopadu 2012 výslech další osoby. Z uvedeného vyplývá, že postup policejního orgánu byl nekonzistentní a mezi jeho jednotlivě činěnými úkony byly poměrně značné prodlevy. Další postup policejního orgánu, který následoval po zrušujícím rozhodnutí státního zástupce již lze hodnotit jako plynulý a bezprůtahový, avšak v celkovém kontextu je nutno celkovou délku řízení hodnotit jako nepřiměřenou, a to i vzhledem k tomu, že usnesení policejního orgánu ze dne 28.1.2015 o odložení trestní věci ve vztahu ke konkrétním osobám (J. K. a P. M.) bylo odůvodněno uplynutím promlčecí doby ve smyslu trestního zákona. Z uvedeného je tedy zřejmé, že právě s ohledem na relativně krátkou promlčecí dobu (3 roky) měl být postup policejního orgánu při prověřování okolností uvedených v trestním oznámení žalobce plynulejší a z hlediska shromažďování důkazního materiálu efektivnější. Vzhledem k výše uvedenému soud proto uzavírá, že v posuzovaných řízeních došlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť k projednání a rozhodnutí ve věci nedošlo v přiměřené lhůtě. Na straně druhé soud však má za to, že konstatování porušení práva žalobce na projednání a rozhodnutí dané věci je zcela dostačující kompenzací vzniklé nemajetkové újmy, neboť je třeba zdůraznit, že trestní řízení a případně i trestní stíhání konkrétních osob představuje především uplatnění veřejného zájmu na tom, aby bylo postiženo jednání nesoucí znaky trestní odpovědnosti. Zájem poškozeného na prošetření případné trestní odpovědnosti konkrétních osob se odvíjí především od skutečnosti, že v majetkové příp. nemajetkové sféře poškozeného vznikla určitá újma. Náhradu této újmy však poškozený může uplatňovat v občanskoprávním řízení bez ohledu na průběh a výsledek trestního řízení (trestního stíhání). Soud má proto za to, že s ohledem na nikoli zásadní význam předmětu řízení pro žalobce, ale i s ohledem na to, že posuzovanou délku řízení je sice třeba hodnotit jako nepřiměřenou, avšak za samou hranici přiměřenosti, je konstatování porušení práva žalobce dostačující a pro poskytnutí peněžitého zadostiučinění zde nejsou důvody. Soud proto rozhodl, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozsudku.

Výrokem III. soud rozhodl o nákladech řízení podle § 142 odst. 3 o.s.ř., když žalobce měl v základu svého požadavku úspěch, proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Žalobci vznikly náklady řízení, které spočívají v odměně advokáta ve výši 3.100,- Kč za 1 úkon právní pomoci podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v rozsahu tří úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, 2x písemné podání soudu) spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300,- Kč za 3 výše specifikované úkony právní pomoci, celkem tedy 10.200,- Kč, které je žalovaná povinna zaplatit k rukám právní zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo soudní exekuci.

V Praze dne 31. října 2016

Mgr. Věra Jachurová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Dobešová